

това были длѣжни да го дрѣжатъ тайно. Отъ время на время бащи-ти доводили и сынове-ты си въ сената, за да ся учятъ и они на работы-ты на отечество-то имъ, да го обычатъ и да радятъ да станѣтъ чловѣци достойни. Така ходяше съ бащж-си едно момче на имя Папирій. Единъ день той като ся върнѣлъ изъ сената у дома си, майка му поискала да ся научи отъ него, за каквѣ работѣ сѣ говорили въ сената. Любезна майко, отговорилъ сынъ ѳ, казалъ быхъ ти, но ми е заповѣдано да не казвамъ. Плиткоумна-та му майка не остала доволна отъ тойзи отговоръ, но му ся захвалила да го бие, ако ѳ не каже. Юноша-та, като не знаялъ, что да створи въ това обстоятелство, измыслилъ найпослѣ да возблагодари и на майкѣ си любопытство-то, и длѣга си да не престѣпи. И така отговорилъ, какво въ сената разсѣждали да ли не бы было поѣобрѣ, всякой мѣжъ да зима въ бѣдѣще-то на мѣсто еднѣ по двѣ жены.

Чтомъ чюла това глушава-та жена, потекла като луда да разкаже тайнѣ-тѣ на всички-ты ѳ знаемы жены. Тѣмъ еднѣкво ся видѣло това обидно, и на утрѣ потекли всички въ сенатѣ, хванѣли да выкатъ и да правятъ такѣвъ мятежъ, чтото мѣжѣ-ти сбѣкали, че сѣ полудѣли жены-ты. Тогѣва пристѣпилъ оный юноша и рекъ: какво ся признава въ погрѣшкѣ-тѣ си, за что излѣгалъ майкѣ си съ това извѣстие, за което ся жялятъ жены-ты; само за-